

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 19. december 2001 af Finanzgericht Düsseldorf i sagen Privat-Molkerei Borgmann GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Bochum

(Sag C-1/02)

(2002/C 56/18)

Ved kendelse afsagt den 19. december 2001, indgået til Domstolens Justitskontor den 7. januar 2002, har Finanzgericht Düsseldorf i sagen Privat-Molkerei Borgmann GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Bochum forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er bestemmelserne om pålæggelse af bøde i artikel 3, stk. 2, andet afsnit, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 536/93 af 9. marts 1993 (EFT L 57, s. 12), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1001/98 af 13. maj 1998 (EFT L 142, s. 22) i strid med proportionalitetsprincippet i tilfælde, hvor der kun foreligger en ubetydelig fristoverskridelse, når denne endda er uforskyldt?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 24. oktober 2001 af Tribunale amministrativo regionale per il Veneto i sagen Alessandro Mosconi og Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia mod Soprintendenza per i Beni Ambientali e Architettonici di Venezia — Ministero per i Beni e le Attività Culturali, og mod Comune di S. Martino Buon Albergo (VR)

(Sag C-3/02)

(2002/C 56/19)

Ved kendelse afsagt den 24. oktober 2001, indgået til Domstolens Justitskontor den 8. januar 2002, har Tribunale amministrativo regionale per il Veneto i sagen Alessandro Mosconi og Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia mod Soprintendenza per i Beni Ambientali e Architettonici di Venezia — Ministero per i Beni e le Attività Culturali, og mod Comune di S. Martino Buon Albergo (VR) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

a) Skal Rådets direktiv 384/85/EØF⁽¹⁾ af 10. juni 1985 fortolkes således, at bestemmelserne heri skal anvendes på rent nationale forhold, netop fordi direktivet indeholder regler om minimumsharmonisering?

- b) Indebærer direktivets artikel 10 og 11 — hvorefter eksamensbeviser på bygningsområdet er ligestillet med eksamensbeviser på arkitekturområdet, hvad angår adgangen til selvstændig erhvervsudøvelse på arkitekturområdet — en forpligtelse for medlemsstaten til ikke at udelukke personer fra at udføre de omhandlede tjenesteydelser, som har erhvervet eksamensbevis i Italien og gennemgået et studieforløb som det, der tilbagelægges af personer med eksamensbevis på bygningsområdet i Italien («laureati in ingegneria civile»)?
- c) Indebærer lighedsprincippet som et generelt fællesskabsretligt princip en forpligtelse til under alle omstændigheder også at give personer med eksamensbevis på bygningsområdet («laureati in ingegneria civile») adgang til virksomhed, som er forbeholdt arkitekter, på grund af den betydelige lighed mellem det studieforløb og den faguddannelse, som arkitekter og bygningsingeniører gennemgår?

⁽¹⁾ EFT L 223 af 10.6.1985, s. 15.

Sag anlagt den 10. januar 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-6/02)

(2002/C 56/20)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. januar 2002 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved H. van Lier og J. Adda, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 28 ved at opretholde retsbeskyttelsen af betegnelserne »Salaisons d'Auvergne«, »Label régional Savoie«, »Label régional France-Comté«, »Label régional Corse«, »Label régional Midi-Pyrénées«, »Label régional Normandie«, »Label régional Nord-Pas-de-Calais«, »Label régional Ardennes de France«, »Label régional Limousin«, »Label régional Languedoc-Roussillon« og »Label régional Lorraine«.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.